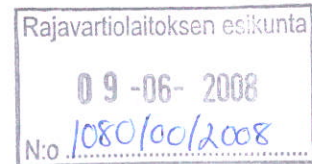

5.6.2008

Rajavartiolaitoksen esikunta

RVLE:n lausuntopyyntö SM 028:00/2007

**LUONNOS HALLITUKSEN ESITYKSEKSI RAJAVARTIOLAIN JA ERÄIDEN SIIHEN
LIITTYVIEN LAKIEN MUUTTAMISESTA**

Lakiesityksestä voidaan yleisesti todeta, että rajavartiolakiin sekä siihen liittyviin muihin lakeihin esitetyt muutokset ovat tarpeellisia ja perusteltuja. Esitetyt muutokset parantavat edellytyksiä rajaturvallisuuden ylläpitämisessä.

Mahdollisten tulkintaongelmien sekä toimivaltuuksissa olevien puutteiden poistamiseksi Lapin rajavartiosto pyytää kuitenkin kiinnittämään huomiota liitteenä olevassa taulukossa esitettyihin kohtiin lakiehdotuksissa.

Komentaja
Eversti
Jarmo VainikkaToimistopäällikkö
Majuri
Jukka Ikalainen

LIITTEET

Muutosesitykset ja huomiot lakiesitykseen

TIEDOKSI

A+B

MUUTOSesitykset ja huomiot luonnokseen hallituksen esitykseksi rajavartiolaitain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

LAKIEHDOTUS	ESITETTY MUUTOS TAI HUOMIO
Rajavartiolaitaki 4 § Rajavartiolaitoksen toiminnan alueellinen kohdentuminen Rajavartiolaitos toimii siellä, missä se on rajajärjestyksen tai rajaturvallisuuden ylläpitämiseksi, rajavalvonnan suorittamiseksi taikka rajavartiolaitokselle säädettyjen sotilaallisen maanpuolustuksen tehtävien suorittamiseksi perusteltua, sekä merialueella ja Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004) tarkoitetulla talousvyöhykkeellä. Muualla rajavartiolaitos toimii vain, jos se on tarpeen sen lakisääteisen tehtävän loppuun saattamiseksi tai virka-avun antamiseksi.	Schengenin rajasäännöstö on hierarkiassa kansallisen lainsäädännön yläpuolella. Pykälää koskevissa perusteluissa todetaan, että pykälään lisätty rajanylitysasetuksen määritelmä ”rajavalvonta” on muodollinen seuraus. Toisaalta perusteluissa todetaan lisäksi, että rajavalvonta erotetaan aikaisempaa selvemmin suoraan sitovan rajasäännöstön varaan. Rajoittaako lisäys rajavalvonnan kehittämistä, erityisesti LRVL 31 § mukaista teknillistä valvontaa ja sen kehittämistä? Schengenin rajasäännöstön 2 artiklan määritelmässä rajavalvonta on kirjattu muotoon ”rajalla toteutettavia toimia”. Tavoitteenahan on LRVL 31 §:n mukaisesti laajentaa tarvittaessa teknistä valvontaa myös rajavyöhykkeen ulkopuolelle. Ovatko pykälät ristiriidassa keskenään? Esitetään muutettavaksi pykälän viimeinen kappale muotoon: ”Muualla rajavartiolaitos toimii vain, jos se on tarpeen sen lakisääteisen tehtävän suorittamiseksi tai virka-avun antamiseksi.” Kyseisellä muutoksella mahdollistetaan RVL:lle kuuluvan lakisääteisen tehtävän aloittaminen tarvittaessa sisärajoilla tai ulkorajalla sisämaassa suoritettavan valvontatehtävän (esimerkiksi erävalvonta Ke- von luonnonpuistossa) yhteydessä todetun lakisääteisen tehtävän suorittaminen. Tällöinhän on kyseessä nimenomaan tehtävän suorittaminen, ei tehtävän loppuun saattaminen.

20 § Yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen rajanylityspaikalla Rajavartiolaitos valvoo kuljettajien ajokuntoisuutta ja ajoneuvojen liikennekel- poisuutta rajanylityspaikalla. Rajavartiolaitos huolehtii yleisen järjestyksen ja tur- vallisuuden muustakin ylläpitämisestä rajanylityspaikalla silloin, kun poliisi on esy- nyt sitä tekemästä.	Voimassa oleva LRVL 19 § esitetään kumottavaksi ja kyseiseen py- kälään sisältynyt kuljettajan ajokuntoisuuden ja ajoneuvon liikenne- kelpoisuuden valvonta siirretään 20 §:ään. Kyseisen pykälän ensimmäinen lause esitetään muutettavaksi muo- toon: Rajavartiolaitos valvoo kuljettajien ajokuntoisuutta, ajoneuvon käyttöä ja ajoneuvojen liikennekelpoisuutta rajanylityspaikalla. Tieliikennelain (267(1981) 7 luvussa on säädetty liikennevalvonnasta. TLL 97 §:ssä on säädetty rajavartiomiehen toimivaltuudesta liiken- teen valvonnassa. Toimivaltuus koskee ajoneuvon kunnon, varustei- den ja kuormauksen valvonta ja liikennekelpoisuuden tarkastamista. Rajanylityspaikoilla suoritettavan liikennevalvonnan yhteydessä tulee usein esille tilanteita, joissa todetaan ajoneuvon varusteiden olevan kunnossa, mutta niitä ei käytetä (esimerkiksi turvavyö, turvaistuin). Tästä johtuen kyseiseen pykälään tulisi lisätä TLL:n 6 luvun mukai- sen ajoneuvon käytön valvonta. TLL:iin tulisi tehdä tarvittavat lisä- ykset rajavartiomiehen toimivaltuudesta ajoneuvon käytön valvomi- seksi.
26§ Pelastustoimintaan ja sairaankuljetuksiin osallistuminen Pykälää on käsitelty esityksen yleisperusteluiden kohdassa 2.1.11: Sairaaankuljetustehtävät ovat vuoden 2002 vajaasta sadasta tapauksesta kolmin- kertaisuneet vuoteen 2006 mennessä. Valtiosa sairaankuljetuksista suoritetaan vesitse. Rajavartiolaikoksella ei kuitenkaan ole koulutuksen ja varustuksen puolesta mahdollisuutta täysin huolehtia potilasturvallisuudesta. Länsi-Suomen merivarti- on mukaan osallistumista sairaankuljetustehtäviin ei ole rajavartiolaiton 26 §:ssä riit- tävän yksityiskohtaisesti säännelty, mikä vaarantaa potilaan ja rajavartiolaikoksen henkilökunnan oikeusturvaa.	LRVL 26 §:n 2. momenttia tulisi kuljetusta suorittavan rajavartiomie- hen ja kuljetettavana olevan potilaan oikeusturvan varmentamiseksi tämentää. Nykyisessä 26 §:n 2 momentin sana ”sairaaankuljetus” on kirjoitettu yhteen. RVL:n ylläkäri Pertti Asplundin mukaan sanalla tarkoitetaan edellä mainitulla tavalla kirjoitettuna kuntien organisoimaa ammatti- maista sairaankuljetustoimintaa. RVL:n maarajalla suorittama poti- laskuljetus on sen sijaan yksittäisestä virka-apupyyntöä suorittaa- va sairaankuljetus. RVL:n helikoptereissa voi olla virallinen perus- tason sairaankuljetusvalmius eli pintapelastaja sekä tarvittaessa vas- tuulääkärit tai muuta hoitohenkilökuntaa.

28 § Rajavalvontaa koskevat toimivaltuudet Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja muualla säädetään, rajavartiolaitos on Schengenin rajasäännöstyössä tarkoitettujen rajavalvonnan, rajatarkastuksen ja rajojen valvonnan suorittamiseksi oikeus: 1) ottaa kiinni ja pysäyttää henkilö tai kulkuneuvo, jonka epäillään luvattomasti ylittäneen ulkorajan tai välttäneen rajatarkastuksen; 2) estää rajatarkastuksesta poistuminen, kunnes tarkastus on suoritettu; 3) suorittaa Schengenin rajasäännöksen 7 artiklan 2 kohdassa mainitut vähimmäistarkastukseen kuuluvat toimenpiteet; 4) suorittaa kolmansien maiden kansalaisille Schengenin rajasäännöksen 7 artiklan 3 kohdassa mainitut perusteelliseen maahantulotarkastukseen ja perusteelliseen maasta lähtötarkastukseen sekä perusteelliseen lisätarkastukseen kuuluvat toimenpiteet; 5) suorittaa yhteisön vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden piiriin kuuluville henkilöille tarkastus direktiivin 2004/38/EY mukaisesti; 6) ottaa tilapäisesti haltuunsa asiakirjoja, tavaroita ja kulkuneuvoja, tarkastaa ja kohdistaa niihin etsintä Schengenin rajasäännöksen edellyttämässä laajuudessa sekä tehdä matkustusasiakirjoihin Schengenin rajasäännöstyössä ja laissa säädettyjä merkintöjä; 7) huolehtia siitä, että kolmannen maan kansalainen, jolta on evätty pääsy, ei tule Suomen alueelle; 8) suorittaa Schengenin rajasäännöstyössä edellytetyt rekisterikyselyt ja rekisterimerkinnät. Tarkastettavan on rajavartiolaitoksen kehotuksesta oltava tavaroineen ja kulkuneuvoineen hänelle osoitetussa paikassa rajatarkastuksen toimittamista varten.	19 § koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että uudistuksen yhteydessä kumottavan LRVL 19 §:ssä oleva vähimmäistarkastus ei sanottavasti eroa rajasäännöksen mukaisesta vähimmäistarkastuksesta. Käytännössä tarkastuksen ulkopuolelle jäävät rekisterikyselyt, jotka koskevat maahantulo- ja matkustuskiellon, käännättämis- ja maasta karkottamispäätöksen noudattamisen valvontaa sekä etsintäkuulutusten mukaisten toimenpiteiden suorittamista. Perusteluissa todetaan lisäksi, että rajasäännöksen 15 artiklan 1 kohdan toisen kappaleen perusteella ovat mahdollisia rikosoikeudelliset toimet kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mikäli ne eivät kuulu rajasäännöksen soveltamisalaan. Esitetään lisättäväksi 28 §:n loppuun rikosoikeudellisten toimien toteuttamista koskeva viittaus rajasäännöksen 15 artiklan 1 kohdan toiseen kappaleeseen. Vastaavasti LRVL 28 §:n yksityiskohtaisiin perusteluissa tulisi täsmentää viittausta.
31 § Rajavalvontaan liittyvä tekninen valvonta Rajavartiolaitoksella on rajavalvonnan suorittamiseksi oikeus rajan läheisyydessä sekä rajanylityspaikalla ja sen välittömässä läheisyydessä paikoissa, joihin yleisöllä on pääsy, kohdistaa poliisilaissa tarkoitettua teknistä valvontaa muualla kuin kotirauhan piiriin kuuluvaan alueeseen. Teknistä valvontaa ei kuitenkaan saa kohdistaa käymälään, pukeutumistilaan tai muuhun vastaavaan paikkaan taikka henkilöstötiloihin tai työntekijöiden henkilökohtaiseen käyttöön osoitettuihin työhuoneisiin.	Rajoittaako 4 §:ään tehty lisäys teknillistä valvontaa ja sen kehittämistä? Schengenin rajasäännöksen 2 artiklan määritelmässä rajavalvonta on kirjattu muotoon "rajalla toteutettavia toimia". Tavoitteenaan on LRVL 31 §:n mukaisesti laajentaa tarvittaessa teknistä valvontaa myös rajavyöhykkeen ulkopuolelle. Katso 4 §:ää koskevat huomiot.
38 § Kulkuneuvon pysäyttäminen ja liikenteen ohjaaminen Rajavartiolaitoksella on oikeus määrätä kulkuneuvo pysäytettäväksi ja siirrettäväksi tai siirtää kulkuneuvo sekä ohjata liikennettä, jos se on tarpeen rajatarkastuksen, poliisitehtävän tai ulkomaalaisvalvonnan suorittamiseksi, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden rajanylityspaikalla ylläpitämiseksi taikka rajavartiolaitoksen toimialalaan suorittaman kulkuneuvon käyttöön liittyvän valvonnan suorittamiseksi tai rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi.	Esitettyyn pykälään kirjattu muoto "...taikka rajavartiolaitoksen toimialallaan suorittaman kulkuneuvon käyttöön liittyvän valvonnan suorittamiseksi tai ..." voi aiheuttaa tulkintaongelmia. Tavoitteenaan pykälässä on antaa toimivaltuus määrätä ajoneuvo pysäytettäväksi RVL:n valvottavaksi määrättyjen valvontatehtävien yhteydessä, kuten yleisperusteluiden kohdassa 2.1.9 on todettu. Mahdollisten tulkintaongelmien välttämiseksi esitetään kyseinen pykälä kirjattavaksi muotoon: "Rajavartiolaitoksella on oikeus määrätä kulkuneuvo pysäytettäväksi ja siirrettäväksi tai siirtää kulkuneuvo sekä ohjata liikennettä, jos se on

	tarpeen rajatarkastuksen, poliisitehtävän tai ulkomaalaisvalvonnan suorittamiseksi, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden rajanylityspäikällä ylläpitämiseksi taikka rajavartiolaituksen toimialallaan suorittaman valvonnan suorittamiseksi tai rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi.”
Pakkokeinolaki 6 § Pidättämiseen oikeutettu virkamies Pidättämisestä päättää pidättämiseen oikeutettu virkamies. Pidättämiseen oikeutettuja virkamiehiä ovat: 4) rajavartiolaituksen päällikkö ja apulaispäällikkö, rajavartiolaituksen esikunnan raja- ja meriosaston osastopäällikkö, rajavartiolaituksen esikunnan oikeudellisen osaston osastopäällikkö, yksikönpäällikkö ja ylitarkastaja, rajavartioston ja merivartioston komentaja ja apulaiskomentaja, rajavartioston ja merivartioston rajatoimiston ja meritoimiston päällikkö, Suomenlahden merivartioston Helsingin rajatarkastusosaston päällikkö ja varapäällikkö sekä rajavartioston tai merivartioston rikos- torjuntaupseeri sekä Ahvenanmaan merivartioalueen päällikkö.	Pidättämiseen oikeutettujen virkamiesten laajentamisen merkittävänä perusteena on voimavarojen varmentamisen lisäksi tarvittava kokemus ja asiantuntemus. Hallintoyksiköt ja useat viranomaisastahot ovat esittäneet ratkaisuksi tutkinnanjohtajan nimeämistä pidättämisen oikeutetuksi virkamieheksi. Saatujen kokemusten mukaan tutkinnanjohtajalla on useassa tilanteessa parhaat edellytykset päättää pidättämisestä. Kuten esityksen yleisperusteluissa on todettu, eivät tutkintatehtävät monestikaan ole komentajan, apulaiskomentajan tai rajatoimiston päällikön varsinaista substanssialuetta. Vastaava tilanne tulisi todennäköisesti esille myös rikos- ja rikostorjuntaupseerien kohdalla. Yleisperusteluissa on todettu lisäksi, että tutkinnanjohtajan ja POV:n erillisyyden voidaan kokea ongelmallisena. Tutkinnanjohtajalta edellytetään vähintään alempaa korkeakoulututkintoa sekä tutkinnanjohtajakoulutusta. RVL:n tutkinnanjohtajiksi on koulutettu kokeneita, joko luutnanttikurssin tai täydennyskurssin käyneitä opistoupseereita. Kyseiset koulutukset rinnastettaneen alempaan korkeakoulututkintoon. Edellä mainituilla perusteilla esitetään pykälän muuttamista muotoon: 4) rajavartiolaituksen päällikkö ja apulaispäällikkö, rajavartiolaituksen esikunnan raja- ja meriosaston osastopäällikkö, rajavartiolaituksen esikunnan oikeudellisen osaston osastopäällikkö, yksikönpäällikkö ja ylitarkastaja, rajavartioston ja merivartioston komentaja ja apulaiskomentaja, rajavartioston ja merivartioston rajatoimiston ja meritoimiston päällikkö, Suomenlahden merivartioston Helsingin rajatarkastusosaston päällikkö ja varapäällikkö sekä rajavartiomies, jonka Rajavartiolaituksen esikunnan oikeudellisen osaston osastopäällikkö on rajavartioston tai merivartioston esityksestä nimennyt tutkinnanjohtajaksi sekä Ahvenanmaan merivartioalueen päällikkö. Maininta ”rajavartioston tai merivartioston esityksestä” voidaan jättää pois, mikäli sitä ei ole tarpeen mainita. Myös luonnoksessa esitetyllä sanamuodolla (sekä rajavartioston tai merivartioston rikos- ja rikostorjuntaupseeri) saadaan toiminta järjestettyä nykyistä joustavammin. Tässä tapauksessa on kuitenkin nimettävä

	hallintoyksikköön useampi kuin yksi rikostorjuntaupseeri. Nykyisin rikostorjuntaupseerilla tarkoitetaan hallintoyksikön esikunnassa palvelevaa rikostorjunta-alan toimialajohtajaa jonka tehtävänä on koordinoida rikostorjuntaa ja -tutkimusta koko hallintoyksikössä. Tehtävä on toimialajohtajan tehtävän vuoksi varsin korkeasti palkattu. Mikäli osa tutkinnanjohtajista nimitetään jatkossa rikostorjuntaupseereiksi, vaatii tämä asian huomioimista palkkausjärjestelmässä siten, että rikostorjuntaupseerin tehtävä ei automaattisesti tarkoita toimialajohtajan tehtävää ja sen mukanaan tuomaa palkkatasoa. Rikostorjuntaupseerin tehtävässä toimiville henkilöille tulee palkkausjärjestelmän puolella olla käytössä useampi kuin yksi vaativuusluokka. Tämä on mahdollista mutta vaatii palkkalautakunnan linjauksia valtakunnallisen yhtenäisen mallin luomiseksi.
YLEISPERUSTELUT 2.1.4. Henkilöstön asema ----- Siirtymisvelvollisuus tarkoitti hallituksen esityksen (HE 6/2005 vp) yksityiskohtaisten perustelujen mukaan velvollisuutta siirtyä toiseen, täysin samanlaiseen, samannimiseen tai samantasoiseen virkaan taikka virkahierarkiassa ylempään virkaan. Perustelu on suora lainaus aikaisemman lain (320/1999) esitoista (HE 42/1998 vp). Vuoden 2005 kokonaisuudistuksen jälkeen on kuitenkin valtiotyönantajan ja henkilöstöjärjestöjen kesken syntynyt palkkaratkaisu (UPJ), jossa työhön kuuluvat tehtävät ja niiden vaativuus sekä työntekijän menestyminen tehtävissään arvioidaan vuosittain. Arviointi voi johtaa muutoksiin työn kokonaisvaativuudessa, sen mukaan määräytyvässä peruspalkassa ja henkilökohtaisen suorituksen mukaan määräytyvässä palkan lisässä. Työntekijän turvaksi järjestelmään sisältyy palkkatakuu. Jos työ arvioidaan vaativuudeltaan aikaisempaa vähäisemmäksi, niin palkka säilyy ennallaan sopimuksessa määritellyn ajan. Tässä suhteessa siirtymisvelvollisuus voi tulla arvioitavaksi jatkossa myös toisin kuin kokonaisuudistuksen yksityiskohtaisissa perusteluissa on esitetty.	Yleisperustelut kohdassa sivulla 8 arvioidaan voimassa olevaa lain-säädäntöä ja siihen kohdistuvia muutospaineita mm. RVLPJ:ään liit-tyen: "...siirtymisvelvollisuus voi tulla arvioitavaksi myös toisin kuin kokonaisuudistuksen yksityiskohtaisissa perusteluissa on arvioitu." Hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 6/2005) siirtymisvelvollisuus tarkoitti hallituksen esityksen yksityiskohtaisten perustelujen mukaan velvollisuutta siirtyä toiseen, täysin samanlai-seen, samannimiseen tai samantasoiseen virkaan taikka virkahierar-kiassa ylempään virkaan. Eduskunta on edellyttänyt (EV 92/2005) valtioneuvoston tarkoin seu-raavan uudistetun lainsäädännön toimivuutta kiinnittäen huomiota erityisesti henkilökunnan siirtopäätöksiin ja niiden perusteluihin. Ro-vaniemen hallinto-oikeus on antamassaan päätöslauseelmassa (00532/06/1499) todennut että erästä virkamiestä koskevassa siirto-päätöksessään Lapin rajavartiosto ei ollut Hallintolain 45 § 1 mom mukaisesti ilmoittanut siirtopäätöksensä perusteluissa, mitkä seikat ja perustelut ovat siirtopäätökseen vaikuttaneet. Samassa päätöksessä Rovaniemen hallinto-oikeus on todennut, että virkamiestä ei voitu siirtää ilman virkamiehen suostumusta vaativuu-deltaan kahta vaativuusluokkaa alempaan virkaan. Perusteena hallin-to-oikeus käytti hallituksen esityksen (HE 6/2005) yksityiskohtaisia perusteluja eikä se katsonut virkamiehen uuden viran olevan saman-

	lainen, samanniminen tai samantasoinen. Vaikka hallinto-oikeuden päätös sisältää epätäsmällisyyksiä, päätöksen mukainen tulkinta siirtovelvollisuudesta ja RVLPJ:stä rajoittaa vartioston mahdollisuuksia tehdä rajavartiolaitoksen hallintolain 14 §:n tarkoittamia siirtoja varsinkin organisaation muutostilanteissa. Muutostilanteessa, jossa yksiköitä yhdistetään, myös vaativat esimestehtävät vähenevät. Tällöin LR:n mahdollisuudet siirtää virkamiehiä toiseen, täysin samanlaiseen, samannimiseen tai samantasoiseen virkaan taikka virkahierarkiassa ylempään virkaan ovat varsin rajalliset. Edellä mainitun mukaisen toiminnan mahdollistamiseksi siirtovelvollisuutta pitäisikin toteuttaa tosiasiallisesti nykyistä käytäntöä laajemmin, eli kyseisiä tehtäviä kartoitetaan koko RVL:ssä. Näin voidaan paremmin toteuttaa esimerkiksi hallinto-oikeuden ratkaisun henki siirtopäätöksissä. Virkamiehen kannalta siirto on kuitenkin tuolloin ilmeisesti usein epämieluisa. Siirtopäätöksen perusteluihin on kiinnitettävä huomiota ja virkamiehen kanta ja lausunto siirron sopivuudesta tulee tarvittaessa huomioida myös niin, että siirto samantasoiseen tai jopa alemman vaativuusluokan tehtävään on hyväksyttävä verrattuna siihen, että virkamies joutuisi siirtymään esimerkiksi toiseen hallintoyksikköön.
YLEISPERUSTELUT 2.1.4. Henkilöstön asema Siirtymisvelvollisuus Siirtymisvelvollisuutta koskevat säännökset siirrettiin rajavartiolaitoksesta annetusta laista (320/1999) sellaisenaan rajavartiolaitoksen hallintolain 14 §:ään. Kuten viime mainitun lain perusteluissa mainitaan, siirtymisvelvollisuuden säilyttäminen on edelleen ehdottoman välttämätöntä, jotta kuhunkin tehtävään voidaan määrätä asianmukaisesti koulutettu ja tehtävään ensi sijassa esimiesten arvioinnin mukaan sopivien virkamies. Siirtymisvelvollisuus on välttämätöntä myös rajavartiolaitoksen sisäisen sotilaallisen järjestyksen vuoksi, jolle on tunnusomaista, ettei se voi nojata yksittäisen virkamiehen kussakin tapauksessa erikseen antamaan suostumukseen.	Kommentti: Lakiesitysluonnoksen sivulla 7 siirtymisvelvollisuutta perustellaan mm. seuraavasti: "Rajavartiolaitoksen toimipisteet sijaitsevat muuttotappioisilla alueilla, joille henkilökuntaa on eläkkeelle jäävien väistyessä saatava." Lapin rajavartiostolla ei toistaiseksi ole ollut vaikeuksia saada motivoitunutta ja vaatimukset täyttävää väkeä palvelukseensa. Päinvastoin, sopivia hakijoita on paljon enemmän kuin vapaita paikkoja. Ongelma ei liene muuttotappioalueiden ongelma, vaan enemmän ruuhka-Suomen ongelma.

avoinna olevien tehtävien täyttämässä. Rajavartiolaitoksen toimipisteet sijaitsevat muuttotappioisilla alueilla, joille henkilökuntaa on eläkkeelle jäävien väistyessä saatava. Siirtoja kuitenkin edeltää valmistelu, jonka kuluessa mahdollisuudet ja halukkuus siirtoihin selvitetään. Vuosittain tarpeellisista siirroista hallintoyksiköistä toiseen jää vain noin prosentti toteuttamatta. Muutoksenhaku siirtopäätöksiin on sitäkin harvinaisempaa, mikä osoittaa, että siirtopäätösten valmistelussa aidosti kartoitetaan siirrettävien henkilöiden mahdollisuudet ja halukkuus siirtoihin. Siirtyminen hallintoyksiköstä toiseen tarjoaa varsinkin upseereille mahdollisuuden monipuolisen työkokemuksen hankkimiseen, mikä on asianomaisen urakehityksen ja rajavartiolaitoksen toiminnan asianmukaisen järjestämisen kannalta olennaisen tärkeää.